

[Glensgård]

Der er altså ikke tale om modsigelser. Vi ønsker at få disse fragttakster sat op.

Dernæst vil jeg godt tage fat på nogle af de ordførere, som har ytret sig i debatten i dag. For det første vil jeg takke hr. Otto Mørch. Det er så sjældent, jeg har lejlighed til det, men i dag havde jeg altså lejlighed til det. Hr. Otto Mørch betragter lukningen af Juelsminde-Kalundborg som et rent privatkapitalistisk problem – bang, færdig. Det er ikke levedygtigt, og det er der ikke noget at gøre ved – det er holdningen hos hr. Otto Mørch. Mon hr. Otto Mørch kunne indtage samme holdning, når andre virksomheder beslutter sig for at lukke store virksomheder, store fabrikker i Danmark, fordi det altså er rent privatkapitalistiske årsager ikke længere kan betale sig at opretholde driften?

Så kommer hr. Otto Mørch op som trolld af en æske. Det er jo det, der sker mange steder i dag; virksomhederne må lukke, fordi omkostningerne er blevet for store. Men så kommer hr. Otto Mørch og siger: det er dog for groft. Men hvor det kan være til fordel for DSB, ja, så må vi se stort på, om Juelsminde-Kalundborg skal lukke.

Hr. Ivar Hansen og hr. Bernt Henriksen og for den sags skyld også hr. Jes Schmidt tog udgangspunkt i den arbejdsgruppe, som DSB har nedsat for et lille halvt års tid siden – en arbejdsgruppe, der altså ikke har noget kommissorium. Denne arbejdsgruppe skulle ligesom tilgodese de problemer, som vi diskuterer i dag. Det kan den ikke. For det første har DSB lukkede regnskaber, fuldstændig, endog ikke folketinget kan få de oplysninger frem, som vi ønsker for at få takspolitikken belyst. Jeg kan godt se, at hr. Jes Schmidt undrer sig lidt, men vi har flere gange bedt om at få oplysninger om driftøkonomien på Store Bælt, og så kommer betragningen fra DSB: det ønsker man ikke af konkurrencemæssige hensyn. Så sidder folketinget tilbage med skægget i postkassen. Hver evig eneste gang vi diskuterer DSB-problemer, så løber vi ind i, at DSB lukker af for oplysninger. Skal vi have belyst de problemer, som vi diskuterer i dag, så nytter det ikke noget at nedsætte en gruppe bestående af økonomidirektøren i Dansk-Fransk, en økonomimand fra DSB og en direktør fra Grenaa-Hundested Linien, det nytter ikke noget at sætte disse private færgerederier og DSB sammen og så få dem til at belyse den

konkurrenceforvridning, der er på godsområdet. Det er nu engang sådan, at vognmændene, som skal leve med lave DSB-takster på godsområdet, dog også med rimelighed måtte have en vis indflydelse på et sådant arbejde. Jeg beklager dybt, at både de konservative og venstre har taget den stilling, at det må vi se på i udvalget.

Det er en skubben problemerne foran sig, for vi vil aldrig nogen sinde få taget hul på denne byld i trafikudvalget. Vi har prøvet på det adskillige gange. Det vil ikke lykkes. Derfor beklager jeg faktisk meget, at hr. Ivar Hansen ikke ser sig i stand til at stemme for den af os foreslåede dagsorden.

Hr. Bernt Henriksen nævnte noget om prisloven. Vi må have prisloven ind på DSB-området. Det er klart, at vi vil støtte ethvert initiativ, som er med til at belyse de urimeligheder, der er i konkurrencen mellem DSB og de private. Jeg tror bare ikke på, at hr. Bernt Henriksen i denne sag har fundet de vises sten.

Må jeg til sidst takke hr. Alfred Hansen for dog at have vist en vis interesse for den dagsorden, vi har foreslået. Hr. Alfred Hansen gjorde den enkelte bemærkning, at han nok mente, det var rimeligt at få arbejdstagerne med. Det skal vi da ikke afvise, men når vi ikke har taget arbejdstagerne med i denne sag, så er det, fordi det, der først og fremmest skal belyses, er de økonomiske problemer i forbindelse med konkurrencen, og dér kan vi helt ærligt ikke rigtig se, hvad Preben Møller Hansen eller formanden for SID eller næstformanden i LO skulle gøre i et sådant udvalg. Men skulle det være en forhindring for at få dagsordenen vedtaget af et bredere spektrum i folketinget, ja, så tager vi såmænd også gerne en arbejdstagerrepræsentant med, selv om han er ret irrelevant i den sammenhæng.

Må jeg til sidst erklære mig enig med hr. Alfred Hansen i, at det ikke kun er lastvognmændene, der er udsat for en ubillig konkurrence. Det er også småskibsfarten, som hr. Alfred Hansen nævnte.

Til allersidst, idet min tid er ved at udløbe, vil jeg sige, at det undrer mig såmænd ikke så meget, at fru Inge Krogh ikke var i stand til at tage stilling til dagsordenen. Men det ville selvfølgelig glæde mig, om fru Inge Krogh her i løbet af de sidste 3 kvarter har fået sat sig ind i problemstillingen omkring